

LOS ANGLO SAXONS

Moltas vegadas s'ha repetit en aquestos últims temps, la tēsis de que las guerras del pervenir, serán guerras purament comercials en lloch de guerras de conquesta, y que avuy, si alguna lluyta esclata será deguda á la rivalitat que hi ha entre las potencias pera fer-se duenyas de mercats, establerts en regións las quinas un altre dia podrán explotar sa riquesa.

Inglaterra, ó mellor dit, lo Regne Unit de la Gran Bretanya, possehint casi una tercera part del mon, directa ó indirectament, ha trobat sempre mercats segurs y floreixents en sas colonias pera son comers y pera sa producció; però com á escepció del carbó no te Inglaterra cap producte de son territori, y necessita las primeras materias pera desenrotllar sa industria, es país lliure-cambista per propia conveniència. L'imperi colonial anglés, més antich que cap altre ayuy, ha sigut prou pera absorbir la major part de la producció inglesa; mes com desde fa vint anys, altrās naciōns europeas, imitantlos han anat buscant mercats y colonisant, implantant alla ahont han pogut aranzels protectors, mentres que Inglaterra no te altre remey que tenir la porta oberta, lo mateix en las colonias que en la metròpoli, ha anat veyent com perdía mercats pera donar sortida á sos productes, degut á la desastrosa competència que li han fet los yankees y 'ls alemanys, los quins, més ingeniosos y menos convensuts de sa importancia, han estudiat los medis de fabricar més barato y més al gust dels compradors, arribant á sobrepujar en baratura y fins en calitat, y en abduas cosas, los géneros británichs: y aixís, avuy un article y demá un altre, van aixamplant son

camp d'operaciōns, y rivalisant ab los inglesos, no sols á Europa y América, sino á l'Africa, Assia y fins en las mateixas colonias del Regne Unit. De modo que avuy si bé 'ls inglesos se veuhen amos de una tercera part del mon, no ho son de sos propis mercats: lo que ha de ser causa de catástofres, que farán vessar mes sang que las antigüas guerras de religió y de conquesta.

Quan un país es rich en productes naturals, pot subsistir per la necessitat que tēnen altres d'adquirirlos, pero quan tot se te de comprar pera tornarho vendre despres d'elaborat, si 's ven vensut en la competència, no pot ser rich aquest país ni tenir prosperitat.

La riquesa y la prosperitat será dels països que hagin tingut la victoria en la competència.

Pera que vegin nostres llegidors que no anem equivocats, copiē d'un periódich inglés.

«Las queixas de la disminució del nostre comers han sigut molt generals últimament y no han estat fora de lloch. Al contrari, lo negoci que hem fet, ab altres naciōns, millor dit, nostra exportació, retrocedeix desde fá algun temps. Las importaciōns floreixen: pero las comoditats pera pagar per ellas en calitat de productes exportats, ó no podem provehir las ó no las necessitan prou.

L'excés de nostras importaciōns sobre las exportaciōns vá aixemplantse de tal manera que en els deu primers mesos del present any representan 146 miliōn més que dos anys en-rera».

Mes endavant llegim en tan interessant article.

«De la veritat de lo exposat no hi ha dubte, y considerem que ha arribat l'hora de que 'ls polítichs de abdós partits tinguin en comp-

te la pèrdua de negoci que aquells datos indiquen.

Molts y molts bons discursos s'han fet pels *leaders* de abdós bandos; pero 'l resultat ha sigut contraproduhent, per la enemistat demostrada contra Fransa Alemanya y Russia. Lo llenguatge fort que usem quan hi ha una diferencia d'opinió ab altre estat, será necessari, pero no podem tencar els ulls al mal que 'ns causa. Se fa ja en tal extrem, que homes sérios de negocis cada dia 's convencen más de que la fera retórica que usem contra las demás naeions, ens trehuen nostres antichs y bons clients abáns de trobarne de nous y nostres polítichs están tan contents del resultat de sa política expansiva, que no ténen temps pera considerar que las novas posessions no han compensat ni compensarán en molts anys el negoci que son llenguatge agresiu ens fa perdre cada dia.»

Continua l'articulista demostrant aixó ab els exemples práctichs de cada una de las colonias, y acaba:

«Y justament en aquest período crítich de transició hem adobtat l'actitut que 'ns allunya de nostres millors clients».

L'amistat que tan sobtadament ha pres cos entre las dúas branques de la rassa anglo-saxona será útil per imposarse á cualsevol qué vulga sobrepujarlas; pero América competidora de l'Inglaterra li posará las peras á cuarto escampant sos productes y després jahont trobarán mercats los inglesos?

Una derrota de Russia Fransa y Alemanya sería la única solució pera l'Inglaterra. Mes si las tres naeions fessin causa comú, la partida sería més igual.

A n'aquest fi procuran arribar Fransa y Russia, y sería convenient pera Alemanya que, vegentse sense l'espantós gasto de son exércit, podría dedicarse á engrandir sa marina y son comers. Alemanya, coquetejada per la doble aliansa y pels Anglo-xaxons, se manté independent perque son acreixement dependeix principalment de una party de l'altra, fent caure la balansa del costat d'allá ahont s'inclina.

Aquest es avuy lo problema del que dependeix la sor d'Europa entera.

Veurem qui porta la ventatja y pera millor informació enumeraré en un altre article las causas de que la rassa moscovita siga factor tan important.

Una observació farém y es: que de no venir prompté una guerra entre 'ls saxons y la doble aliansa, Inglaterra perdrá la única car-

ta pera que puga ferse absoluta soberana del mon, puig avuy, es Albió invencible mentres Europa entera no fassi causa comú contra sa enemiga.

Londres Novembre 1898.

FRANK.

La novela d'en Raymond

(Continuació).

Passáren dos ó tres días sense que ocorregués cap novetat que mereixe la pena de contar, durant els que se parlá d'anar á passar un día al camp, y 'l projecte passá endavant, escullintse un pintoresch lloch dels encontorns.

Se discutí molt el medi de locomoció, y no poguentse posar d'acort se deixá á la lliure iniciativa de cada hù. La majoria de las senyoretas ab *las mamás* y alguns senyors d'edat, hi anáren en carruatje: D. Joseph ab alguns amichs, á peu: la Hermínia, la Esperansa y una altra amiga, y la Adela B... ab una altra del seu rotllo, hi anáren montadas á caball, com també alguns joves; y era de veure la gentilesa de las cinq nenas, que demostráren haver après en bona escola. En Raymond, ab casi tots els joves, anáren montats en burro, y feren la gran gatzára comparant unas y altras caballerias.

Al arribar al lloch ahont devían passar el día, hi hagué una dispersió general, formantse diversos grupos y grupets que 's desfeyan y 's tornavan á formar sense ordre ni concert. Algunas noyas, manifestant aficions de verdadera mestressa de una casa, cuydàren de tot lo referent al dinar; se posàren devantals y ajudàren á las cuyneras, vigilantlas y donant disposicions. Altras, ab alguns joves, formàren rotllo pera jugar á jochs de prendas, que en aquell moment no tinguéren éxit: mes gros fou el grupo dels que volgueren veure qui corria més; y també s'en feu un altre ahont se tirava al blanch.

La Herminia fou de las que 's posàren á corre, y després aná al últim grupo, demostrant ser una bona tiradora.

En Raymond, que no deixá un moment d'observarla com á totas las demás, se quedá pensatiu y li entrá una mena de tristesa, que fou causa de que no trovant gust ab cap dels jochs, se retirés del bullici buscant un lloch solitari. Hauria volgut ell, veure á la Hermí-

nia entre las que trafiquejavan en la improvisada cuyna. Veritat es que algunas ho feyen ab segona intenció, pera demostrar als joves que sabrán cumplir els debers de mestressa de una casa: però ab tot y aixó, ho hauria preferit. Perque ab els gustos demostrats en aquell día per la Hermínia, no podia treures del cap la idea de que havia de ser gastadora; y molt pagada dels trionfos que s'obténen en la insulsa societat que no pensa ni sent: se la imaginava vanitosa, ab la creencia de ser la més guapa, la més intel·ligent y la més instruïda; y no seria extrany—se deya—que totas las manifestacions de cultura de que ha donat probas, no sigan més que apariencias y novas formas de vanitat femenil.

Deu sab lo qu' haurían durat las filosofías d'en Raymond, si no l'haguessin vingut á destorbar unas quantas nenas qu'anavan cullint floretas pe 'l bosch.

Se manifestáren sorpresas de veure 'l tot sol; li feren bromas, dient que segurament devia estar enamorat; y com qu'havían observat la predilecció que sentia per la Hermínia, d'ella váren parlar. S'enterá en Raymond de qu'ella havia sigut molt sollicitada, essent el mes constant de sos perseguidors un jove del poble, molt rich y també molt *salvatje*, si val la paraula, que ab son caràcter brutal y ab la fama que tenia de forsut, havia fet recular á alguns de sos rivals. Pero ni ell ni cap dels altres havia estat afortunat. Com no podia menos de succehir, tractantse de noyas, no faltáren algunas críticas: una de las nenas (del grupo capitenejat per las germanas B...) manifestá que la Hermínia ab la educació qu'havia rebut, sols podia casarse ab un milionari y que segurament á n'aixó aspirava; opinió que fou combatuda per una amiga no tant maliciosa (del altre grupo), mes que no per aixó deixá de produhir una ferida en el cor d'en Raymond, á causa d'haver fet ell abans aquesta suposició, y que l'afermá mes en la idea d'aturarse y no anar més endavant fins qu'hagues posat en clar el verdader caràcter de la preciosa nena.

Per primera providencia, durant aquell día, procurá fugir d'ella; y pera conseguirho feu els honors á l'Adela, qui no hi cabia de contenta al creures triomfant. Quinas miradas dirigia á la Hermínia; s'hi llegia en ellas la compassió: més á n'aquesta no semblá aquesta conducta haverla preocupat poch ni molt: feya broma, prenia part en els jochs com si tal cosa; ab lo que en Raymond se cregué que li era indiferent, y sentint ferit son amor propi, s'

proposá no deixar-se perdre una conquesta que ja creya segura, oblidant tots sos duptes y tots els projectes qu'havia fet, inspirats en la prudencia.

L'endemá al vespre s'assegué al costat d'ella, y quedá més enamorat que may al sentir sa armoniosa veu, al saborejar l'encant de sa conversació, y al descobrir novas perfeccions intellectuales. Una altra noya hauria parlat de la festa del día anterior, y l'hi hauria fet bromas, retrayentli 'ls obsequis qu'havia fet á la Adela: pero ella al revés, prompte desviá la conversa que s'havia iniciat sobre aquesta materia, com era natural, y ab gran art, perque no s'conegués el salt que feya, parlá de la educació de la dona, de lo que aquésta representava en la societat, ab un criteri tal, que en Raymond creya que li anava llegint els pensaments.

La Adela, veyent qu'aquella nit perdía terreny, acordá celebrar la següent una festa íntima á casa seva: en lloch de seure al carrer entrarian á la casa, s'faria un xich de música, s'ballarian un rigodón &c. Aixís se feu, y procurá qu'en Raymond no hi faltés; més en lloch de coquetejarhi se mostrá indiferent: y al mateix temps feu per manera que un jove dels carbassejats per la Hermínia, parlés de las noyas que sense tenir un ral, gastan y derrotxan sense ordre ni concert, y demostran tenir uns fums que ni 'l príncep d'Asturias els hi es bon mosso: tema sobre 'l que barbotejava 'l citat jove desde que rebé la carabassa, á la primera ocasió que se li presentés. Com que venia á tom, no deixá de impresionar á n'en Raymond, y més quan l'endemá qu'era diumenje, vejé á la Hermínia sortint de missa ab un luxu extraordinari y que més aviat desfavoria la natural hermosura de la nena.

RAMIR TRAGÓ Y CORÉS.

(Seguirá).

~~~~~

«|SENSE PETÓNS!»

(De la comtesa Lara)

?

Aviat tornaré. Sa testa hermosa
apoyaré en mon pit;
y voldrá sapiguer si cada nit
he anyorat sos petóns... ¡que soch ditxosa!

—Lo torment, (li diré) sens' ta presencia,
va rosegant mon cor; mata 'ls goigs méus.
No he viscut ni un moment durant ta ausencia...
¡Fés que 'm tornin la vida 'ls petóns teus!

Trasplantat per

J. BARBANY.

Barcelona, Novembre 1898.

NOVAS LOCALS

Després del temporal, ha vingut el bon temps: després de la revolució atmosfèrica ha vingut la calma.

¿Durarà molt?

No 's pot dir; perquè a l'hivern no hi ha seguretat en l'estat atmosfèric.

Igual passa en la atmosfera social y política,

Després de la tempesta que ha fet canviar de nacionalitat alguns milions de persones y alguns milers de kilòmetres quadrats de territori, ha vingut la calma, mes es d'aquelles calmas d'hivern, en quina duració no hi ha seguretat.

El temps ens dirà si la pròxima revolució atmosfèrica se manifestarà en trons, llamps y pedregada, ó en furioss huracà; si 's concretarà a la terra, ó si 'l mar també entrarà en dansa: si donarem un salt endavant ó ferem un retrocés d'alguns sigles: si 's farà trossos el territori que 'ns queda, ó resistirà intacte la furia dels elements revoltats.

Lo cert es que per ara estém en calma (P).

Els treballs pera fundar una nova cooperativa de consum están molt adelantats.

Ja 'ls iniciadors, en dúas reunions que han tingut, han aprovat els estatuts que, segons notícies, se separan dels d'altras societats semblants en algun punt, com en la direcció de la societat: ja que s'encomana en tot lo principal a la Junta directiva, qui per la marxa diària delega sas funcions a un Concell d'Administració format pe 'l pressident d'aquella, un tenedor de llibres, y 'l quefe de magatzem.

Tenim entès que 'l día primer de l'any nou s'inaugurarà la esmentada societat.

La societat cooperativa «La Equitativa» que conta ja alguns anys d'existència, té establert que la venda del pa se fassi per kilos en lloch de lliuras com s'havia fet fins ara.

La urbanisació del carrer de Llevant està ja acabada, havent millorat molt l'aspecte d'aquell paratge.

«El señor feudal», drama d'en Dicenta, fou la obra posada en escena 'l día 3 del corrent, per la companyia que dirigeix lo senyor Parreño.

Com la obra ja era coneguda de nostre públich, deixem de manifestar lo nostre parer en lo referent als mèrits y defectes de la mateixa, concretantnos a parlar de la interpretació que tingué.

En nostre concepte, la senyora Llorente en son paper de Juana, y 'l senyor Miquel en el de Roque, se destacáren sobre 'ls demés, sense voler dir que 'l conjunt deixés que desitjar. Lo senyor Parreño fou molt aplaudit per la valentia ab que expressá 'ls hermosos conceptes estampats per l'autor; però a nosaltres, sense regatejarli 'l nostre aplausó, nos satisfé més en las obras que anteriormen s'han representat, principalment en «El bajo y el principal.»

Devém fer menció també del senyor Peral que demostrá ser un bon actor cómic.

Recomaném a la direcció de la companyia, que acudeixi al repertori modern, en el que hi ha moltes obras (totas las d'en Gaspar y d'en Benavente y moltes d'en Pérez Galdós) desconegudas de nostre públich.

La Superioritat ha aprovat l'expedient del nou matadero, quina construcció s'proposa emprendre ab molta activitat nostre Ajuntament, per lo que prompte se farán las subastas necessaries.

Ja fa molt temps exposárem la conveniencia de que s'posés una passera en la cantonada del carrer Major ab el de Montjuich, al objecte de que 'ls días de pluja no s'vegessin obligats a posar els peus dintre de l'aygua 'ls que ténen precisió de passar per aquell lloch, si no volian anar a voltar de cantó.

Com que ha passat tant de temps, no esperavam que la nostra petició fos atesa; mes avuy hem de fer constar que s'ha fet lo que demanavam, y millor de lo que podíam esperar.

Are, també pot ser, que aquesta millora s'hagi fet, no perquè nosaltres la demanéssim, sino perquè algú que té més influencia haurá comprés la necessitat d'ella.

De totas maneras no regatejem el nostre aplauso.

S'está arrencant la cuberta del bergantí goleta «Príncipe» al objecte de poguer treure 'l suro de dintre, ja que trobantse plé d'aygua, no s'pot fer d'altra manera.

Las averías han sigut de tal importancia que 'l barco no té salvació possible.

Havem rebut lo número 18 de la important revista *Catalonia* corresponent al 15 de Novembre que conté 'l següent sumari: Així parlà Zarathustra. Troços del Prefaci, per Frederich Nietzsche; traducció de Joan Maragall.—El Cantor dels Humils, per Ignasi Iglesias.—El «meeting» de frac, per R. Casellas.—El bosc nou, per Claudi Planas i Font.—En Lluís Couperus, per J. P. J.—Majestat. Novela (fragment), per Lluís Couperus, traducció de J. P. J. Bibliografia.—Negra nit. Lletra d' E. Guanyabéns. Música de R. Villegas.

Diumenge passat tingué lloch la reunió general ordinària del «Centre Econòmic» pera procedir á la renovació de la meytat dels càrrecs de las dúas juntas quinas han quedat constituídas en la forma següent:

De la Junta Directiva.

President, Don Andreu Cadira.—Vispresident, D. Ramón Casamiquela.—Vocals, D. Joan Parals, D. Jaume Barris, D. Samuel Casanovas, D. Mateu Gallart.—Tesorero, D. J. Gafarot y Sala.—Secretari, D. J. Fábregas y Pou.

De la Junta de biblioteca.

President, D. Ramón Ayesta.—Vispresident, D. J. Casanovas y Simón.—Secretari, D. J. Marturiá y Pujadas.

Hem sapigut ab verdadera satisfacció que la qüestió dels mestres de casas que fa més d' un any portá dividits á caps d' obra y paletas, està próxima á tocar á son fi.

Ja han tingut alguna entrevista 'ls amos ab una comissió d' obrers, en los que han quedat arreglats los principals punts: faltan únicament ultimar alguns detalls pera quedar entesos.

En l' octavari dedicat á la Puríssima Concepció, celebrat en nostra ecclesia parroquial, ha pronunciat cinc sermons l' eloqüent orador D. Sebastiá Gibert, essent molt notables principalment lo del dimars passat en que tractá de la missió de la dona.

Lo dijous se cantá una missa á tres veus ab acompanyament d' armonium é instruments de corda.

S' ha arregla el pis del carrer de Molins, que rebaixat en alguns trossos serà cobert de grava.

En una millora que aplaudim y que desitjariam se efectués en alguns carrers.

Hem rebut la visita del nou periódich catalanista que veu la llum á Berga, ab lo titol de *Lo Pi de las tres branques*.

Aceptem gustosos lo cambi y li desitjem tanta vida com la del arbre que li dona nom.

També hem rebut l' Almanach del periódich satírich *L' olla*, en lo quin s' hi vehuen las firmas d' en Conrat Roure, Barbany, Ayné Rabell y altres coneguts escriptors.

***Recomanem á nostres llegidors, pera las properas festas de Nadal, los vins de Jerez que ven en Miquel Palet, Carrer de Munt.

TARTANAS

Grossas, llargas, xatas, estretas, amplas, desgarradas, ayrosas, lletjas y bonicas: de tota mena y manera n' hi ha. Desde la célebre y típica tartana d' en Mala Anima fins á la tartaneta esbelta y joguinesca que mena una nena ó l' hereuet de una bona casa, hi ha per aturarse devant de mil y una diversitats del género tartanesch.

Las tartanas ténen gust, olor, vista, oido y tacte completament diferents á tota altra classe de carruatjes dels que 's distingeixen francament.

Que las tartanas tenen gust se compendrà si se té present que á voltas jutjem pel gust cosas que tan sols hem olorat. Aixís es vulgar en la costa lo dir que certa classe de peix té gust de roca! Mes sense fer aqueixa salvetat, la tartana té 'ls seus gustos y, fins cuan volca, disgustos y tots. A Rosas, un jove que acabava d' arribar al mitj día, al seures á taula y trobar una seba bullida en l' estofat, la arreconá á un costat del plat dihent: D' aixó, ja n' he menjat.

—¿Com s' entén?—váren preguntarli.

—Sí, senyors; en la tartana venía una dona que m' ha tingut tot lo camí un forch de sebas frotantme la cara.

—Bé, pero aixó no es menjarne.

—Sí, senyor, porque en un sotrach se m' en ha ficat una á la boca.

La olor de las tartanas, un colp sentit no s' oblida may més; es la fortor de cuadro barrejada ab la de suor al istiu y de fum de tabaco y brabadas d' ali-oli, aixís que comensan á fer de las sevas las tramontanadas. De tant en tant altres son las olors que se senten, *bercigratia*: si 'ls caballs están costipats.

La vista ja queda esplicada y la visió de una

d'elles atapahida de gent me va fer caure en una particularitat de las cosas catalanas, y es que totas ellas, mes que per l'objecte per que han sigut fetas, semblan tindre un fi polítich. Lo porró, la tartana, la sardana; bevent pel bech del primer lo rich y lo pobre d'una colla, seyent l'un apretant á l'altre en la segona, tant l'hereu com lo monesterós; ballant donantse la má lo qui la té farrenya com lo qui la du enguantada, més que beure, viatjar y ballar se resol una qüestió social.

En quant al *oïdo*, las tartanas produheixen un sorollet tan agradable, que després d'un viatge de duas horas se sent altres tantas repercutir dintre la orella.

Y del tacte no 'n parlem. Un petit incident, un petit detall á voltas nos graba en la memoria cosas en que no hi atinariam may á no ser per lo detall. Jo trobo que las tartanas ténen tacte de capellá, desde que vaig fer un viatge d'un parell d'horas dessota d'un capellá rural que de contra d'asséuresem á sobre, va pendre la precaució de colocarme á dessota, es á dir, á lo llarch del assiento, un gros paraguas multicolor, ab nnas varnillas del gros del dit (lo que puch garantirho) precaució presa, com ell mateix va fer constar, per evitar un *Deu nos en grand* si acás volcavam. Al baixar, un amich meu va dirme que semblava *nada entre dos platos*, lo qual va irritarme, perquè á ser *nada*, res m'haguera fet mal y no era aixís.

Mes, apart d'aqueixa mena de tacte, la tartana en té d'altres no menos escanyents. Hi ha qui diu que té tacte de noya. Deu ni dó. Altres, que té tacte de toldo; aqueixos son los que hi han tingut que anar alguna vegada per haver arribat tart al lloch de parada. A voltas no té tacte de res, lo que succeheix quan un se troba enl'ayre á causa d'un sotrach.

La tartana es típica, y hi ha qui poguent viatjar d'altra manera, hi viatja per' xò: perquè es típica. Lo que no es gens estrany: perquè jo he conegut á qui patint de un *cor-agre* horrorós, se menjava (aixó á La Habana) tres cullaradas de sopa de ali-oli tan sols porque era menja de sa terra. Després feya un bots horripilants, los que no sé si eran típics ó no.

Un amich meu, que té á la vora de xeixanta anys, y que quan era jove viatjava mirinyachs y carreteja un mostruari de més de cinquanta clases me deya l'altre día, parlant de las tartanas y torna las tartanas, que en aqueixa classe de vehículs sols hi van bé los tontos. Al istiu, me deya, porque veuen suar als altres y al tartaner més que á ningú; al hivern porque

veuen com els altres se las pelan de fret y més que ningú lo tartaner.

—Bé—vaig replicarli—pero ells, los tontos també suan y tremolan.

—Es natural, pero *mal de muchos...*

Jo li tinch horror á la tartana y no sé perquè. Vritat es que un servidor viatja cassolas foradadas d'aquellas que serveixen per torrar castanyas y lo meu principal vol que sempre porti un ben sortit mostruari, ab lo que no 'ls dich res lo que disfruto quan penso que per anar á certs pobles haig de ferho en tartana; (una vegada vaig arribarhi á un, sense mostruari) pero no es per aixó; es sols porque ho comprés, per l'us, que aixó de la tartana deu ser quelcom mol estrany y estrafalari, porque la proba es que quan algú veu á una dona lletja, rodanxona, xata, en fi, una *ecce dona* (!) no 's pot estar de girarshi y dirli aixís com despreciativament.

¡Adeu tartana!

UN VIATJANT.

Barcelona, 29 Novembre de 1898.

Secció Comercial

Desde 'l dia 29 de Novembre lo moviment de nostre port

ha sigut lo següent:

ENTRADAS

De Barcelona, llaut «Montserrat», de 38 tons, pat. Berta, ab efectes.—De Barcelona, llaut «Pepito», de 33 tons, pat. Ventura, ab efectes.—De Barcelona, llaut «Anita», de 33 tons, pat. Esteve, ab efectes.—De Barcelona, llaut «Manuelito», de 22 tons, pat. Gallart, ab efectes.—De Algeciras, berganti goleta «Príncipe», de 170 tons, cap. Mingot, ab suro.—De La Nouvelle, llaut «Lolita», de 36 tons, cap. Redó, ab lastre.—De Port-Vendres, balandra «Nuevo Valiente», de 52 tons, cap. Gómez, ab pipas buidas.—De Marbella, pollacra goleta «Joven Juanito», de 92 tons, cap. Gonzalez, ab suro.—De Bilbao y escalas, vapor «Cabo San Antonio», de 1213 tons, cap. Torre, ab suro.—De Sevilla y escalas, vapor «Nuevo Valencia», de 780 tons, cap. Sánchez, ab suro.—De Valencia, llaut «María», de 70 tons, pat. Pérez, ab efectes.—De Valencia, pollacra goleta «Teresa», de 75 tons, pat. Casadevall, ab efectes.—De Puente Mayorga, goleta «Unión», de 52 tons, pat. Maspons ab suro.—De Vinaroz, llaut «2 Dolores», de 32 tons, pat. Lluch ab garrofa.—De Vinaroz, llaut «María Rosa», de 35 tons, pat. Anglés, ab garrofa.—De Lloret, llaut «Pepito», de 33 tons, pat. Ventura, ab pelies.—De Port-Vendres, balandra «El Salvador», de 65 tons, pat. Roso. (Entrá d'arribada).—De Barcelona, llaut «Joaquina», de 28 tons, pat. Bayarri, ab carbó.—De Valencia, llaut «Concha», de 40 tons, pat. Rams, ab efectes.

DESPACHADAS

Pera Barcelona, llaut «Montserrat», ab efectes.—Pera Barcelona, llaut «Anita», ab efectes.—Pera Barcelona, llaut «Manuelito», ab efectes.—Pera Lloret, llaut «Pepito», ab efectes.—Pera Port-Vendres, llaut «Lolita», ab lastre.—Pera Vinaroz, balandra «Nuevo Valiente», ab pipas buidas.—Pera Barcelona, pollacra goleta «Joven Juanito», ab lastre.—Pera Cetta y Marsella, vapor «Cabo San Antonio», ab balas de taps.—Pera Marsella, vapor «Nuevo Valencia», ab efectes.—Pera Valencia, llaut «María», ab efectes.—Pera Lloret, llaut «Pepito», ab suro.—Pera La Nouvelle, balandra «El Salvador», ab efectes.

J. C. C.

J. BURELL & C^{ia}

CONSTRUCTORS

Vila y Vilá, 117---BARCELONA

Especialitat en Yachts,

Llanxas de vapor, Remolcadors, Canúas, Canots, Llanxas de Salvament, etc.

TALLER DE VELAMEN

Unich á Catalunya y á Espanya pera Yachts, tendas pera 'l camp, bany, cassera, etc.

Lonas inglesas y del pais

Direcció telegráfica, «YACHTS», BARCELONA

Casa constructora del bot de salvament de Sant Feliu de Guixols.

YACHTS fets per J. Burell: **Nitetis, Atlant II, Atlant I, Niobe, Conqueridor I, Conqueridor II**, del Real Yacht Club de Barcelona.

ATLANT II guanyador del primer premi de la seua serie en las últimas regatas de Cette.

MIGUEL CARDONA

ANTÍGUO CONSTRUCTOR NAVAL

NACIONAL, 68 BARCELONETA.

Especialidad en YACHTS y toda clase de embarcaciones de recreo. Barcos de tráfico, pesca, vaporcitos de madera y hierro en clase de remolcadores, barcasas de carga etc. etc.

Iniciador y fundador de los CLUBS de Barcelona.

YACHTS existentes en Barcelona, construídos en los talleres de su propiedad, **Conqueridor I, Atlant I, Conqueridor II, Nitetis** etc. etc. lo que puedo acreditar con documentos oficiales que obran en mi poder.

CANOAS remeras, **Leonor, Covadonga, Atlantida, Condal** etc. Todas éstas, tanto de remo como de vela, acreditan por su buen nombre varios primeros premios obtenidos.

BOTES de Salvamento construídos con las mejores condiciones. **Bote de Torrevieja, Villanueva y Geltrú, Matarô, Cabo de Palos** etc. por cuenta de la Sociedad central y donativos particulares con el precio más ventajoso de los existentes hasta la fecha.

SASTRERIA Las dos Américas

DE

JOAQUIM DAURA

13, Unió, 13

Barcelona

Elegancia en lo tall, confecció perfecta preus módichs.

Gran y variat assortit en novetats del país y extrangeras.

Totas las temporadas visita 'ls pobles de **Palamós, Sant Feliu de Guixols y Palafrugell** ab un grandió mostuari.

C. Serrano y C.^a

JEREZ DE LA FRONTERA

Culliters, magatzemistas, y extractors de vins de Jerez, Málaga, San Lúcar, Madeira y Porto.

Representant á Palamós

MIQUEL PALET Y BOIX,

qui admet demandas al por major y menor, á preu limitats.

LLIBRERIA Y CENTRE DE SUSCRIPCIONS

DE

Salvador Plaja Villena

Palamós.

Se serveixen tota mena d'obras á la bestreta y á plassos.

Xarop de hipofosfits GIMBERNAT

El millor de 'ls *tonich reconstituyents* que 's coneixen.

Cura la *anemia, clorosis, tristerisme*, insomni.

Frasch 10 rals.

Farmacia del autor, Conde del Asalto, 14
BARCELONA.

Se venen á PALAMÓS per D. Joan Vilar, Farmacia

ESTABLIMENT DE FLORICULTURA Y ARBORICULTURA,

PREMIAT EN VARIAS EXPOSICIONS,

— DE —

Ricardo Mont y Lluís M.ª Jordi.

Carrer del Ensanche y Carretera de Gerona.--Palamós.

Vendas de arbustos de fulla perenne y caduca, arbres d'ombra y de adorno, y fruyters de tota classe.

Especialitat en la confecció de **rams artistichs**.

Aquest establiment s'encarrega de la plantació de parchs y jardins. Per un préu molt módich, se fá cárrech també del cuydado dels mateixos, com també de la conservació dels arbustos y plantas de saló.

La casa garantisa sos productes.

Se retornará 'l valor de las plantas que no reunescan las condicions que s'hagen establert al efectuarse la venda.